

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/322/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6611211714
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6611211714.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočíčkovej v právnej veci navrhovateľa S. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XXX, právne zast. JUDr. Milanom Franekom, advokátom, so sídlom Komenského 17, Lučenec, proti odporcovi M.,XX., bytom X., v konaní o zaplatenie 230,15 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 5C/180/2012-60 zo dňa 01. 06. 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol; o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len OSP) tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznáva, pričom konštatoval, že odporca sa náhrady trov konania nedomáhal.

V odôvodnení predmetného rozhodnutia okresný súd uviedol, že vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom priestupkového spisu Obvodného oddelenia PZ Poltár, č. ORP-P-267/PT-2009, s obsahom priestupkového spisu Obvodného úradu Lučenec č. j. OBÚ-LC-OBVS-2009/02179-997 a dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom: Dňa 23. 05. 2009 policajný orgán (Obvodné oddelenie PZ Poltár) spísal záznam o podanom oznámení odporcu podľa § 49 ods. 3 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorý uviedol, že dňa 23. 05. 2009 v ranných hodinách pred bytovým domom kde býva, mu začal navrhovateľ nadávať a urážať ho. Tiež uviedol, že dňa 21. 04. 2008 na schôdzi Spoločenstva vlastníkov bytov v ich bytovom dome mu navrhovateľ opäť hrubo nadával a osočoval ho. Riaditeľ OO PZ SR v Poltári 17. 06. 2009 predložil správu o výsledku objasňovania priestupku ako podnet na začatie konania o priestupku Obvodnému úradu Lučenec, odbor všeobecnej vnútornej správy, pracovisko Poltár. Po vypočutí svedkov, odbor všeobecnej vnútornej správy Obvodného úradu Lučenec v priestupkovej veci obvineného S. S. číslo A-2009/0279-997 dospel k záveru, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná nebolo obvinenému S. XXX/XXXX preukázané. Z tohto dôvodu podľa ustanovenia § 76a ods. X písm. a/ ,c/ zák. č. 372/1990 Zb. konanie o priestupku zastavil. Konštatoval, že v priestupkovom konaní bol navrhovateľ S. v procesnom postavení obvineného z priestupku zastúpený advokátom JUDr. Milanom Franekom, ktorý si dňa 30. 09. 2009 vyúčtoval odmenu vrátane cestovných nákladov v sume 230,50 €. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia žalovanej sumy titulom náhrady škody s poukazom na ust. § 420 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník v znení neskorších zmien

a doplnkov. Okresný súd dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky zodpovednosti za škodu, pretože k pojmovým znakom zodpovednosti za škodu patria najmä protiprávne konanie, škoda, existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a škodou, ako aj zavinenie. Uviedol, že príčinný vzťah medzi protiprávnym konaním a škodou musí mať určitú kvalitu, musí ísť o príčinný vzťah priamy a bezprostredný a nie sprostredkovaný alebo odvodený. Keďže príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním odporcu a vzniknutým škodlivým následkom nebola v danej veci preukázaná, okresný súd žalobu o zaplatenie 230,50 € s prísl. titulom náhrady škody zamietol.

Proti predmetnému rozhodnutiu okresného súdu sa v podaní zo dňa 16. 07. 2012 navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že sa nestotožňuje so záverom okresného súdu, ktorý žalobu v celom rozsahu zamietol, pretože odporca celkom zjavne nepravdivo a úmyselne podal podnet na začatie priestupkového konania voči navrhovateľovi. Toto konanie vyústilo až do priestupkového stíhania navrhovateľa na Obvodnom úrade Lučenec, pracovisko Poltár, kde si ako obvinený z priestupku zvolil právneho zástupcu, advokáta JUDr. Milana Franeka. Právny zástupca navrhovateľa vyúčtoval navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia, ktorých úhradou vznikla navrhovateľovi škoda, ktorej náhradu si voči odporcovi spolu s úrokom z omeškania uplatnil podanou žalobou. Uviedol, že sa nestotožňuje s názorom prvostupňového súdu, že v danej veci nie je daná príčinná súvislosť, medzi konaním odporcu a vzniknutou škodou, nakoľko je zrejmé, že len z podnetu odporcu vzniklo celé priestupkové konanie, v ktorom bolo následne preukázané, že tvrdenia odporcu sa nezakladajú na pravde a že skutok, kvôli ktorému bolo oznámenie podané, sa vlastne nestal. Podľa názoru navrhovateľa nie je prípustné, aby štát znášal škodu, ktorá vznikla klamlivými tvrdeniami a svedectvami odporcu tak, ako to naznačil prvostupňový súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku, keď za subjekt, ktorý mal navrhovateľovi spôsobiť škodu, označil policajta konajúceho vo veci. Podľa názoru navrhovateľa konanie policajta malo nadväznosť a priamu príčinnú súvislosť s prvotným úmyselným klamlivým zavádzaním orgánov činných v trestnom konaní samotným odporcom, ktorý ľživo obvinil navrhovateľa z protiprávneho konania, čo podľa názoru navrhovateľa znamená, že jednoznačne existuje priama príčinná súvislosť medzi konaním odporcu a vznikom škody. Zdôraznil, že ak by mal štát zodpovedať za úmyselné nezákonné konanie jednotlivca, ktorý napriek tomu, že vedel o nepravdivosti svojich tvrdení, na nich naďalej trval a vlastne krivo obvinil navrhovateľa z priestupku, vznikol by nežiadúci precedens. Uviedol, že odporca svojim trvaním na klamlivej výpovedi spôsobil, že policajt dospel k záveru, že jeho tvrdenia sú dôvodné, na základe čoho dal podnet Obvodnému úradu Lučenec, odbor všeobecnej vnútornej správy, pracovisko Poltár, pre podozrenie z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 Zákona o priestupkoch. Tak je podľa názoru navrhovateľa daná jednoznačne príčinná súvislosť medzi nezákonným konaním odporcu a navrhovateľovi vzniknutou škodou. Uviedol, že odvolanie odôvodňuje ustanovením § 205 ods. 2 písm. d/ OSP tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 205 ods. 2 písm. f/ OSP tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že odporcu zaviazá zaplatiť navrhovateľovi 230,15 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 31. 09. 2009 do zaplatenia; súčasne si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania podľa pripojeného vyúčtovania zo dňa 16. 07. 2012.

K obsahu odvolania navrhovateľa sa v podaní zo dňa 01. 10. 2012 odporca vyjadril a vo vyjadrení uviedol, že trvá na podanom oznámení o spáchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu na polícii v Poltári, nakoľko mu navrhovateľ začiatkom marca 2008 hrubo vynadal po oprave strechy. Potom sa konala dňa 21. 04. 2008 schôdza Spoločenstva vlastníkov bytov, kde mu navrhovateľ opäť hrubo vynadal. Predsedkyňa SVB a pán Hiravý navrhovateľa napomenuli, napriek tomu sa to zopakovalo tretíkrát 23. 05. 2009 ráno po ôsmej hodine, kedy mu navrhovateľ pred bytovkou hrubo nadával, preto dňa 23. 05. 2009 podal na polícii v Poltári podnet na začatie konania proti navrhovateľovi. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním navrhovateľa napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

Zo spisu odvolací súd zistil, že dňa 23. 05. 2009 podal odporca na Obvodnom oddelení PZ v Poltári oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť navrhovateľ. Obvodné oddelenie PZ v Poltári postúpilo vec na prejednanie priestupku Obvodnému úradu Lučenec - odbor všeobecnej vnútornej správy ako vecne a miestne príslušnému orgánu podľa § 87 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Obvodný úrad Lučenec - odbor všeobecnej vnútornej správy vydal dňa 13. 07. 2009 Rozkaz o uložení sankcie za priestupok Č.j.: A - 2009/02179-997, proti ktorému podal S.(navrhovateľ v tomto konaní odpor). Na základe podaného odporu prejednal dňa 23. 09. 2009 Obvodný úrad Lučenec - odbor všeobecnej vnútornej správy predmetný priestupok a po vypočutí svedkov Rozhodnutím č. A - 2009/02179 - 997 konanie o priestupku zastavil. V odôvodnení svojho rozhodnutia Obvodný úrad Lučenec uviedol, že priestupkové konanie zastavil, nakoľko spáchanie skutku nebolo navrhovateľovi ako obvinenému z priestupku preukázané. V na zastupovanie priestupkovom konaní splnomocnil navrhovateľ JUDr. Milana Franeka, advokáta so sídlom v Lučenci. JUDr. Milan Franek vyúčtoval navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia v priestupkovom konaní v celkovej výške 230,15 €. Úhradou uvedenej sumy JUDr. Milanovi Franekovi, vznikla navrhovateľovi podľa jeho tvrdenia v žalobe škoda, ktorej náhradu si podanou žalobou uplatnil voči odporcovi, nakoľko takto vzniknutá škoda je podľa názoru navrhovateľa v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním odporcu.

Podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Podľa ust. § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú:

- a) porušenie právnej povinnosti (protiprávny úkon)
- b) existencia škody
- c) príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti (protiprávnym úkonom) a škodou
- d) zavinenie.

Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť buď protiprávnym konaním alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané. Uskutočnený úkon je protiprávny vtedy ak v súvislosti s ním došlo k porušeniu právnej povinnosti, ktorá vyplýva zo všeobecne záväzných právnych predpisov a iných noriem, ktoré mal škodca zachovávať, zo zmlúv alebo iných právnych úkonov, prípadne aj z porušenia ust. § 415 Občianskeho zákonníka. Pod pojmom škoda treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Príčinná súvislosť ako jeden zo zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná, nemožno ju len predpokladať. Zavinenie môže byť úmyselné alebo nedbanlivostné. Pri úmyselnom zavinení sa rozlišuje medzi úmyslom priamym a nepriamym; pri nedbanlivostnom zavinení môže ísť o nedbanlivosť vedomú alebo nevedomú. Pre splnenie podmienok zodpovednosti za škodu nie je rozhodujúce, či škoda bola spôsobená úmyselne alebo z nedbanlivosti, musia však byť splnené všetky štyri základné predpoklady zodpovednosti za škodu.

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že navrhovateľ svoj nárok na náhradu škody odvodil od konania odporcu, ktorý podal na Obvodnom oddelení PZ v Poltári oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorého sa mal podľa navrhovateľ dopustiť podľa tvrdenia odporcu. Obvodné oddelenie PZ v Poltári postúpilo vec Obvodnému úradu Lučenec - odbor všeobecnej vnútornej správy ako správneho orgánu vecne a miestne príslušnému na prejednanie priestupku podľa § 87 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Jedným zo základných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu je, tak ako bolo vyššie uvedené protiprávny úkon. Protiprávny úkon je úkon, ktorý je v rozpore s právom.

Konanie odporcu , v rámci ktorého využil možnosť danú zákonom a obrátil sa na orgán verejnej moci so žiadosťou o prejednanie priestupku, nemožno označiť za protiprávne konanie odporcu, v príčinnej súvislosti s ktorým by vznikla navrhovateľovi škoda. Protiprávne konanie je základný predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, ktorý musí byť spolu s existenciou príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a vznikom škody splnený na to, aby sa mohol poškodený úspešne domáhať náhrady škody.

Odvolací súd sa stotožňuje so závermi okresného súdu, že v danom prípade nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním odporcu a vzniknutou škodou navrhovateľa a na doplnenie uvádza, že nebol splnený ani prvý základný predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu a to protiprávne konanie odporcu, ktorý tak ako bolo vyššie konštatované, len využil právo dané zákonom obrátiť sa ako občan na orgán verejnej moci s podnetom na prejednanie priestupku. Okresný súd postupoval správne, keď žalobu ako neopodstatnenú voči odporcovi zamietol, pretože neboli splnené zákonom požadované predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, pretože v odvolacom konaní úspešný odporca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (ust. § 151 ods. 1 OSP).

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.